Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 4 lipca 2019 r.

o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw [1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 oraz z 2018 r. poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu – kanalizację kablową, linię kablową podziemną i nadziemną, punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, instalację radiokomunikacyjną wraz z konstrukcją wsporczą do wysokości 5 m, szafy i słupki telekomunikacyjne oraz inne podobne urządzenia i obiekty, a także związany z nimi osprzęt i urządzenia zasilające, jeżeli nie są zaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000;”,

b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

„10) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – niewielkie urządzenie radiowe o małej mocy, wyposażone w jedną antenę lub więcej anten o krótkim zasięgu i niskim oddziaływaniu na krajobraz,

---

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej oraz ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Dróg Samorządowych.

pozwalające użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci telekomunikacyjnej niezależnie od rodzaju tej sieci – ruchomej lub stacjonarnej;

11) publiczna infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w przestrzeni publicznej, będącą własnością albo w zarządzie jednostki samorządu terytorialnego, państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej, nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, taką jak: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, billboardy, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra.”;

2) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji, Fundusz Szerokopasmowy oraz zasady dostępu do infrastruktury technicznej”;

3) w art. 3 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Działalność polegająca na budowie infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych może być podjęta, jeżeli na danym obszarze:

1) nie istnieją infrastruktura telekomunikacyjna i sieci telekomunikacyjne;
2) istniejące infrastruktura telekomunikacyjna i sieci telekomunikacyjne nie są dostępne lub nie odpowiadają zapotrzebowaniu jednostki samorządu terytorialnego.”;

4) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego może udzielić podmiotom niezaliczanym do sektora finansów publicznych i nieprowadzącym działalności gospodarczej dotacji celowej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji związanych z zaspokojeniem potrzeb tych podmiotów w zakresie dostępu do szybkiej sieci telekomunikacyjnej w lokalizacji użytkownika końcowego.

2. Zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania tej dotacji i sposób jej rozliczania określa organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego w drodze uchwały.

3. Udzielenie dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, następuje na podstawie umowy zawartej przez jednostkę samorządu terytorialnego. Do tej umowy stosuje się odpowiednio art. 221 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.”;

5) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Tworzy się Fundusz Szerokopasmowy, zwany dalej „Funduszem”, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

2. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

3. Przychodami Funduszu są:

1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 185 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;
3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 niniejszej ustawy oraz art. 209 ust. 1 i 1^1 ustawy, o której mowa w pkt 1;
4) odsetki od wolnych środków Funduszu przekazanych w zarządzanie na podstawie art. 78d ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. Środki Funduszu przeznacza się na:

1) działania wspierające rozwój szybkich sieci telekomunikacyjnych poprzez dofinansowanie lub udzielanie pożyczek na budowę lub przebudowę tych sieci oraz wykonywanie przyłączy telekomunikacyjnych do lokalizacji użytkownika końcowego;
2) działania mające na celu pobudzenie popytu użytkowników końcowych na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu poprzez dofinansowanie zakupu usług telekomunikacyjnych, zakupu urządzeń multimedialnych oraz organizacji szkoleń rozwijających kompetencje cyfrowe lub udziału w tych szkoleniach;

3) koszty związane z obsługą Funduszu.

5. Wsparcia ze środków Funduszu udziela się w drodze otwartego i niedyskryminacyjnego naboru wniosków o udzielenie wsparcia.

6. Warunkiem ubiegania się o wsparcie ze środków Funduszu jest spełnienie wymagań określonych każdorazowo dla danego naboru wniosków o udzielenie wsparcia.

7. Wsparcia ze środków Funduszu udziela się na podstawie umowy zawartej pomiędzy dysponentem Funduszu a beneficjentem.

8. Dysponent Funduszu może, w drodze umowy, powierzyć, za wynagrodzeniem, instytucji mu podległej lub przez niego nadzorowanej wykonywanie w jego imieniu zadań w zakresie udzielania wsparcia, w tym zawierania umów o udzielenie wsparcia oraz kontrolowania i rozliczania udzielonego wsparcia. Wynagrodzenie instytucji jest kosztem związanym z obsługą Funduszu.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania wsparcia ze środków Funduszu, mając na uwadze przeznaczenie środków Funduszu i racjonalne gospodarowanie tymi środkami.”;

6) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Jednostka samorządu terytorialnego, państwowa lub samorządowa jednostka organizacyjna zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.

2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest nieodpłatny.

3. Do dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 ust. 1, 2, 3 zdanie pierwsze, ust. 4, 5 i 6–9, art. 19, 20 i 21 ust. 2–3, art. 22 ust. 1, 5, 6, 7, 8 i 9, art. 24, art. 24a ust. 2 i art. 25a–25d.

4. Do decyzji w sprawie dostępu do publicznej infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

5. W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do publicznej infrastruktury technicznej przepisy art. 18 ust. 2, 3 zdanie pierwsze, ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

6. W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji w sprawie dostępu do publicznej infrastruktury technicznej przepisy art. 22 ust. 1, 5, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

7. Do zmiany umowy o dostępie do publicznej infrastruktury technicznej przepisy art. 19, art. 21 ust. 2–3, art. 22 ust. 1, 5, 6, 7, 8 i 9 oraz art. 23–24 stosuje się odpowiednio”;

7) w art. 18:

a) w ust. 3 w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 22 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 22 ust. 1–3”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, nie obejmuje finansowych warunków współpracy. W tym zakresie podmioty, o których mowa w ust. 4, przedstawiają opinię.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niezajęcie stanowiska przez podmioty, o których mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie podlegającym uzgodnieniu.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Niewydanie opinii, o której mowa w ust. 4a zdanie drugie, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie finansowych warunków współpracy.”,

e) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Prezes UKE może zmienić decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej:

1) na wniosek operatora sieci, któremu tę decyzję wydano;

2) z urzędu w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej lub użytkowników końcowych lub zapewnienia ochrony skutecznej konkurencji.

10. W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przepisy ust. 2–5a stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 19 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W razie niemożności doręczenia pisma w toku negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się przepisy art. 139 § 1–2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.”;

9) w art. 21 ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku odmowy udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci lub niezawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taki dostęp każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej.

2a. Do wniosku do Prezesa UKE o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej dołącza się:

1) wniosek w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej;
2) potwierdzenie doręczenia drugiej stronie lub potwierdzenie nadania przesyłką poleconą wniosku, o którym mowa w pkt 1;
3) dokumenty z negocjacji prowadzonych z drugą stroną, o ile druga strona podjęła negocjacje;
4) projekt umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.”;

10) w art. 22:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 6, nie obejmuje finansowych warunków współpracy. W tym zakresie podmioty, o których mowa w ust. 6, przedstawiają opinię.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Niezajęcie stanowiska przez podmioty, o których mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie podlegającym uzgodnieniu.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Niewydanie opinii, o której mowa w ust. 6a zdanie drugie, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie dostępu do

infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie finansowych warunków współpracy.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, decyzja o dostępie do infrastruktury technicznej wygasa z mocy prawa w części objętej umową.”,

e) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Decyzja w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej może zostać zmieniona przez Prezesa UKE na wniosek każdej ze stron, której ona dotyczy, lub z urzędu, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej lub użytkowników końcowych lub zapewnienia ochrony skutecznej konkurencji.

10. W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej przepisy ust. 1–7a stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 29:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) informacje o przebiegu światłowodowych i innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) państwowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) jednostki samorządu terytorialnego prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, w formie niewyodrębnionej w ramach ich

osobowości prawnej oraz jednostki organizacyjne, którym jednostka samorządu terytorialnego powierzyła prowadzenie działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1,”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, a także informacje o publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Informacje o:

1) posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu – przekazuje się w terminie:

a) do dnia 31 sierpnia – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca,

b) do dnia 28 lutego – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku;

2) budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych – przekazuje się corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację i nie świadczą usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację i nie świadczą usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”,

d) w ust. 6 wyrazy „otrzymania z niej wypisów i wyrysów” zastępuje się wyrazami „pobierania i otrzymywania danych z niej pochodzących”;

12) w art. 29b:

a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu” zastępuje się wyrazami „operatorowi sieci”,

b) w ust. 4 wyrazy „przedsiębiorców telekomunikacyjnych” zastępuje się wyrazami „operatorów sieci”;

13) w art. 29c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator sieci przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji. Operator sieci przekazuje te informacje corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu faktycznego i prawnego na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. Obowiązek wskazany w zdaniu drugim dotyczy również aktualizacji informacji przekazanych Prezesowi UKE w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.”,

b) uchyla się ust. 2;

14) w art. 29d:

a) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy zarządca drogi przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje:”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta i marszałek województwa przekazują Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, informacje o stawkach opłaty, o której mowa w art. 29b ust. 1 pkt 6, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.”,

c) dodaje się ust. 12–14 w brzmieniu:

„12. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa UKE niewypełnienia przez podmioty, o których mowa w ust. 4 i 6, obowiązku przekazania w terminie informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6, Prezes UKE wzywa właściwy podmiot do realizacji obowiązku w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE.

13. W przypadku gdy podmiot, wezwany przez Prezesa UKE na podstawie ust. 12, nie przekaże żądanych informacji w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, Prezes UKE wymierza temu podmiotowi, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar pieniężnych stanowią przychód Funduszu.

14. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 13. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 13, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

15) po rozdziale 2a dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b

System Informacyjny o Instalacjach Wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne

Art. 29g. 1. System Informacyjny o Instalacjach Wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne, zwany dalej „systemem informacyjnym PEM”, jest publiczną bazą danych zawierającą informacje o polu

elektromagnetycznym w środowisku, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. System informacyjny PEM jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, który zapewnia gromadzenie, aktualizację i udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 1, w sposób jednolity dla obszaru całego kraju.

Art. 29h. 1. System informacyjny PEM zapewnia publiczny i nieodpłatny dostęp do prezentowanych na stronie internetowej w postaci map cyfrowych i tabel następujących informacji:

1) o poziomach pola elektromagnetycznego pochodzących z pomiarów lub badań:
   a) o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.[3)]),
   b) o których mowa w art. 123 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zgromadzonych w systemie informatycznym Inspekcji Ochrony Środowiska „Ekoinfonet”,
   c) o których mowa w art. 17 ust. 3a ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471 i 1479 oraz z 2019 r. poz. 125 i 730),
   d) prowadzonych przez podmioty inne niż wymienione w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska lub instytucje, poza Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, i wykonanych przez akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2019 r. poz. 155);
2) o lokalizacjach instalacji radiokomunikacyjnych wykorzystywanych na cele ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, z wyłączeniem informacji o infrastrukturze krytycznej;
3) o rozkładzie natężeń pola elektromagnetycznego pochodzącego z instalacji, o których mowa w pkt 2;
4) wynikających z pozwoleń, o których mowa w art. 143 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452, 1123 i 1211.

5) pochodzących z rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 144c ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
6) o zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz o ponownych zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 2 tej ustawy, dotyczących instalacji radiokomunikacyjnych emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W.

2. System informacyjny PEM umożliwia:

1) bezpośrednie wprowadzanie informacji, o których mowa w ust. 1, do bazy danych oraz ich aktualizowanie przez stronę internetową systemu informacyjnego PEM;
2) identyfikację podmiotu wprowadzającego lub aktualizującego informacje, o których mowa w ust. 1;
3) sporządzanie analiz, agregację oraz przetwarzanie informacji, o których mowa w ust. 1, dla dowolnie wybranej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie modeli obliczeniowych;
4) przeprowadzanie symulacji dodania nowych instalacji emitujących pole elektromagnetyczne o określonych parametrach i obliczenia ich wpływu na natężenie pola elektromagnetycznego w środowisku;
5) generowanie zgłoszenia instalacji, o którym mowa w art. 152 ust. 1 lub 6 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

3. Dostęp do systemu informacyjnego PEM w zakresie, o którym mowa w ust. 2, posiadają:

1) przedsiębiorcy telekomunikacyjni prowadzący instalacje emitujące pola elektromagnetyczne lub będący użytkownikami takich instalacji lub planujący nowe instalacje emitujące pole elektromagnetyczne;
2) akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności;
3) Prezes UKE;
4) organy Inspekcji Ochrony Środowiska, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska;
5) organy ochrony środowiska, o których mowa w art. 376 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

6) organy inspekcji sanitarnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59);

7) podmioty inne niż wymienione w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, lub instytucje, poza Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, prowadzące pomiary pola elektromagnetycznego wykonywane przez akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 29i. 1. Prowadzący instalację radiokomunikacyjną, która emituje pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, lub użytkownik takiej instalacji udostępnia w systemie informacyjnym PEM wyniki pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w terminie 30 dni od dnia wykonania tych pomiarów.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska udostępnia w systemie informacyjnym PEM wyniki kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 3a ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów.

3. Podmioty inne niż wymienione w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska lub instytucje, poza Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, prowadzące pomiary pól elektromagnetycznych wykonane przez akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności udostępniają w systemie informacyjnym PEM wyniki pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w terminie 30 dni od dnia wykonania tych pomiarów.

4. Organy ochrony środowiska udostępniają w systemie informacyjnym PEM informacje o zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz o ponownych zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 2 tej ustawy, dotyczących instalacji radiokomunikacyjnych emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, w terminie 3 dni od dnia dokonania zgłoszenia lub ponownego zgłoszenia.”;

16) w art. 30:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „w szczególności”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu przyłącza telekomunikacyjnego lub instalacji telekomunikacyjnej budynku będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,”,

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–5 i ust. 3”,

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do korzystania z dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla właściciela, użytkownika wieczystego oraz osób, którym przysługują inne prawa do nieruchomości, z uwzględnieniem przeznaczenia budynku oraz jego stanu technicznego i estetycznego, a także do przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po doprowadzeniu przyłącza telekomunikacyjnego, wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzeniu kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczeniu takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej.”,

c) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany udzielić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu informacji, o których mowa w ust. 1e pkt 1, 2, 4 i 5, oraz – o ile są w jego posiadaniu – informacji, o których mowa w ust. 1e pkt 3, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie. Jeżeli podmiot, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie posiada informacji, o których mowa w ust. 1e pkt 3, informuje o tym przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w tym samym terminie.”,

d) uchyla się ust. 1g,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściciel kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym ani właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, na której znajduje się ta infrastruktura, jest

obowiązany udostępnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takie przyłącze, instalację, całość lub część kabla, w tym w szczególności włókno światłowodowe, jeżeli doprowadzenie przyłącza telekomunikacyjnego, wykonanie instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzenie kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczenie takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe.”,

f) ust. 5–5b otrzymują brzmienie:

„5. Do dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 2 i 2a, art. 20, art. 21 ust. 2–3, art. 22 ust. 1, 5 i 8–10, art. 23 i art. 24a, z tym że:

1) termin zawarcia umowy o dostęp wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie;
2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego warunki dostępu nie są określone w umowie, o której mowa w ust. 4, lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał instalację telekomunikacyjną budynku lub doprowadził przyłącze telekomunikacyjne nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości;
3) Prezes UKE określa warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą jak najefektywniejszego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej znajdującej się na nieruchomości, w tym w budynku;
4) we wniosku o wydanie decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się numer księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, do której ma być zapewniony dostęp.

5a. Umowa zawarta w formie pisemnej albo ostateczna decyzja o dostępie, o którym mowa w ust. 1, stanowią podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej. W przypadku gdy podstawą do dokonania wpisu jest ostateczna decyzja o dostępie, wpisu można dokonać także na wniosek Prezesa UKE.

5b. Stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu. W razie zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości.”,

g) po ust. 5b dodaje się ust. 5ba w brzmieniu:

„5ba. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o dostępie do Prezesa UKE przepisy ust. 5b oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133) stosuje się odpowiednio.”,

h) po ust. 5e dodaje się ust. 5f w brzmieniu:

„5f. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, 3, 5 i 6, jest obowiązany zapewnić także właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Przepisy ust. 1a–1f i 3a–5d stosuje się.”,

i) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W celu zapewnienia świadczenia użytkownikom usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania cyfrowych programów radiowych i telewizyjnych w wysokiej rozdzielczości przez różnych dostawców usług inwestor wyposaża budynek, zgodnie z przepisami w sprawie warunków techniczno-budowlanych wydanymi na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186), w instalację telekomunikacyjną stanowiącą część składową nieruchomości, umożliwiającą przyłączenie do publicznych sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia tych usług, przy zachowaniu zasady neutralności technologicznej.”,

j) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy inwestor występuje z wnioskiem o pozwolenie na budowę albo dokonuje zgłoszenia rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku, a:

1) budynek jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6 – do wniosku o pozwolenie na budowę lub zgłoszenia dołącza się oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o istnieniu w budynku takiej instalacji;

2) budynek nie jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6 – wnioskiem albo zgłoszeniem należy objąć również wykonanie takiej instalacji.”;

17) w art. 33 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Umieszczanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730 i 1214), jest nieodpłatne.”;

18) w art. 46 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie stosuje się ustaleń planu miejscowego w zakresie ustanowionych zakazów lub przyjętych w nim rozwiązań, o których mowa w ust. 1, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.”;

19) w art. 50 uchyla się ust. 4.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 oraz z 2019 r. poz. 698 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39:

a) w ust. 3b skreśla się zdanie drugie,

b) po ust. 3b dodaje się ust. 3ba i 3bb w brzmieniu:

„3ba. Kary pieniężne nałożone przez organy, o których mowa w ust. 3b, są przekazywane na wyodrębnione rachunki bankowe tych organów.

3bb. Środki z kar, o których mowa w ust. 3b, gromadzone na wyodrębnionych rachunkach bankowych, o których mowa w ust. 3ba, są przekazywane w terminie 2 dni roboczych następujących po upływie tygodnia, w którym wpłynęły, na rachunek:

1) Krajowego Funduszu Drogowego – w przypadku gdy kara nałożona została na zarządcę drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1;
2) Funduszu Dróg Samorządowych – w przypadku gdy kara nałożona została na zarządcę drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2–4 i ust. 5.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarządca drogi jest obowiązany zlokalizować kanał technologiczny w pasie drogowym w trakcie:

1) budowy dróg publicznych;
2) przebudowy dróg publicznych, chyba że w pasie drogowym przebudowywanej drogi zostały już zlokalizowane kanalizacja kablowa lub kanał technologiczny.”,

d) uchyla się ust. 6a i 6b,

e) w ust. 6c zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wniosek do ministra właściwego do spraw informatyzacji składa się najpóźniej na 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo przed dniem zgłoszenia przebudowy dróg.”;

2) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. W pasie drogowym dróg, o których mowa w art. 2 ust. 1, mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwane dalej „punktami dostępu”.

2. Punkty dostępu mogą instalować przedsiębiorcy telekomunikacyjni, jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji oraz podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.

3. Punkty dostępu i ich instalacja nie mogą:

1) powodować zagrożeń dla bezpieczeństwa użytkowników drogi;
2) zakłócać funkcjonowania ITS;
3) zmniejszać czytelności i zrozumiałości znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego dla uczestników ruchu drogowego;

4) zakłócać prawidłowości poboru opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, oraz opłat za przejazd autostradą, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

4. Instalowanie punktów dostępu wymaga uzgodnienia z:

1) zarządcą drogi – w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
2) organem zarządzającym ruchem – w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 3;
3) podmiotami pobierającymi opłaty, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, oraz opłaty za przejazd autostradą, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym – w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 4.

5. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, następuje w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące, licząc od dnia przekazania przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, propozycji instalacji punktów dostępu. Niezajęcie stanowiska w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do propozycji.

6. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.”;

3) w art. 40:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. W przypadku robót budowlanych prowadzonych w ramach koordynacji robót budowlanych, o której mowa w art. 36a ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, dwóch lub więcej zajmujących pas drogowy może złożyć do zarządcy drogi wspólny wniosek o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, a zarządca drogi może wydać decyzję administracyjną o zezwoleniu na zajęcie pasa drogowego, w której określi prawa i obowiązki każdego z zajmujących pas drogowy.

2b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej i decyzji, o której mowa w ust. 2a, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.

2c. Do kar, o których mowa w ust. 2b, przepisy art. 39 ust. 3ba–3d stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 6b dodaje się ust. 6c w brzmieniu:

„6c. Od linii telekomunikacyjnych lub elektroenergetycznych umieszczonych w kanalizacji kablowej nie pobiera się opłaty, o której mowa w ust. 5.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł.”,

d) w ust. 11 dodaje się zdania drugie i trzecie w brzmieniu:

„W sytuacji, o której mowa w ust. 2a, opłatę, o której mowa w ust. 3, ustala się proporcjonalnie do planowanego okresu zajęcia pasa drogowego przez każdego z zajmujących pas drogowy, wskazanego przez nich we wspólnym wniosku o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. Ustalając opłatę, właściwy zarządca drogi uwzględnia także ustalenia umowy, o której mowa w art. 50a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506), art. 50a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 511) i art. 59a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512).”;

4) art. 40d otrzymuje brzmienie:

„Art. 40d. 1. W przypadku nieterminowego uiszczenia opłat, o których mowa w art. 39 ust. 7ab pkt 5 i art. 40 ust. 3, opłat wynikających z umów zawieranych zgodnie z art. 22 ust. 2 oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12, pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

2. Opłaty, o których mowa w art. 39 ust. 7ab pkt 5 i art. 40 ust. 3, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, opłaty, o których mowa w art. 13f ust. 1,

oraz kary pieniężne, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w art. 13f ust. 1, art. 39 ust. 7ab pkt 5 i art. 40 ust. 3, oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym opłaty lub kary powinny zostać uiszczone.”;

5) uchyla się art. 40f.

Art. 3. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w ust. 2 w pkt 9 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w art. 50a ust. 1;”;

2) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. Gmina może zawrzeć z inwestorem umowę, na mocy której w zamian za realizację inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, związanej z zajęciem przez inwestora pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, ustali stawkę opłaty za zajęcie pasa drogowego w wysokości niższej niż określona w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

2. Gmina ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej gminy oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze gminy komunikat o zamiarze zawarcia umowy. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, której realizacji przez inwestora gmina oczekuje, oraz informację o terminie, w jakim inwestorzy mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy.

3. Zawarcie umowy poprzedzają negocjacje z inwestorami, którzy zgłosili zainteresowanie jej zawarciem.

4. Zawarcie umowy nie może nastąpić przed upływem 30 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie zainteresowania jej zawarciem, wskazanego w komunikacie.

5. Umowa określa co najmniej:

1) rodzaj inwestycji wraz ze wskazaniem celu, któremu ma służyć jej zawarcie z punktu widzenia zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty;
2) sposób, miejsce i szczegółowe warunki realizacji inwestycji;
3) wysokość stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego w odniesieniu do umieszczanych w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej związanych z realizacją inwestycji.

6. Wysokość stawki opłaty, o której mowa w ust. 5 pkt 3, ustala się:

1) w oparciu o dane o przewidywanej liczbie metrów kwadratowych pasa drogowego zajętych przez urządzenia infrastruktury technicznej niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, umieszczane w pasie drogowym w związku z realizacją inwestycji;
2) w oparciu o dane o przewidywanych przychodach inwestora z realizowanej inwestycji w okresie 5 lat od jej zakończenia;
3) na poziomie umożliwiającym odzyskanie przez inwestora różnicy między przewidywaną wartością bieżącą netto inwestycji w terminie, o którym mowa w pkt 2, uwzględniającą obowiązek ponoszenia opłat za zajęcie pasa drogowego obliczonych według wysokości stawek opłat określonych w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, a przewidywaną wartością bieżącą netto inwestycji w tym terminie, uwzględniającą rozsądny zysk z inwestycji.

7. Umowa jest zawierana pod rygorem nieważności w formie aktu notarialnego.

8. Informacja o zawarciu umowy wraz z jej treścią podlega niezwłocznej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej gminy oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze gminy.

9. Do zmiany umowy stosuje się przepisy ust. 2–8.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129 i 2161 oraz z 2019 r. poz. 83 i 125) art. 39b otrzymuje brzmienie:

„Art. 39b. 1. Nadleśniczy określa warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 oraz z 2018 r. poz. 1118),

oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy, zwane dalej „warunkami dostępu”, z uwzględnieniem zasad gospodarki leśnej.

2. W warunkach dostępu określa się co najmniej:

1) sposób rozliczania z tytułu zapewnienia dostępu do nieruchomości;
2) warunki związane z wybudowaniem, eksploatacją oraz naprawą lub przebudową infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności warunki wejścia na teren nieruchomości;
3) sposób postępowania w przypadkach wystąpienia awarii;
4) procedurę rozstrzygania sporów.

3. Do warunków dostępu nadleśniczy załącza projekt umowy o dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, oraz projekt umowy o umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy, uwzględniające co najmniej:

1) warunki dostępu;
2) postanowienia dotyczące stawki opłaty za dostęp;
3) postanowienia dotyczące zmiany lub rozwiązania umowy, w tym okresów wypowiedzenia.

4. Opłatę za umieszczanie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni nieruchomości zajętej przez rzut poziomy tych obiektów i urządzeń i stawki opłaty za zajęcie 1 m^2 nieruchomości pobieranej za każdy rok umieszczenia na nieruchomości tych obiektów i urządzeń, przy czym za umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia tych obiektów i urządzeń na nieruchomości.

5. Stawka opłaty pobieranej za każdy rok umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej nie może przekroczyć 2,5 zł za zajęcie 1 m^2 nieruchomości.

6. Nie pobiera się opłaty, o której mowa w ust. 4, w przypadku gdy strony postanowią na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu

rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych o nieodpłatnym udostępnieniu nieruchomości, a także wtedy gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny w związku z umieszczeniem na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej zapewnia dostęp do usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s w budynkach lub obiektach pozostających w zarządzie Lasów Państwowych.

7. Nadleśniczy jest obowiązany do zawierania umów o dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, oraz umów w sprawie umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy, na warunkach nie gorszych niż określone w warunkach dostępu.

8. Nadleśniczy przekazuje warunki dostępu oraz projekty umów dyrektorowi regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

9. Dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych zamieszcza na swojej stronie internetowej aktualne warunki dostępu oraz projekty umów w terminie 7 dni od dnia przekazania przez nadleśniczego.

10. Dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych przekazuje Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej informację o adresie swojej strony internetowej w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na niej warunków dostępu. Informacja jest udostępniana przez punkt informacyjny, o którym mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

11. W przypadku gdy warunki dostępu zostały określone w decyzji, o której mowa w art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nadleśniczy jest obowiązany do zawierania umów o dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 tej ustawy, oraz umów w sprawie umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy, na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) obiekcie liniowym – należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga

wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane oraz kable zainstalowane w kanale technologicznym nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego;”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) tymczasowym obiekcie budowlanym – należy przez to rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe, przenośne wolno stojące maszty antenowe;”;

2) w art. 29:

a) w ust. 1:

– w pkt 19a uchyla się lit. e,

– po pkt 20a dodaje się pkt 20aa w brzmieniu:

„20aa) podbudowy słupowej dla telekomunikacyjnych linii kablowych;”,

b) w ust. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) instalowaniu stanowiących albo nie stanowiących całości techniczno-użytkowej urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, a także związanego z tymi urządzeniami osprzętu i urządzeń zasilających, na obiektach budowlanych;”;

3) w art. 30:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. b-d, pkt 1a-2b, 3, 3a, 9, 11, 12, 14, 16, 19, 19a, 20aa, 20b oraz 28;”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zgłoszeniu budowy, o której mowa w ust. 1 pkt 4 i w art. 29 ust. 1 pkt 20aa, należy ponadto przedstawić projekt zagospodarowania działki lub

terenu wykonany przez projektanta posiadającego wymagane uprawnienia budowlane.”;

4) w art. 33 w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) w przypadku instalacji radiokomunikacyjnych – oświadczenie projektanta, posiadającego uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 lub 4 lit. a, że instalacja radiokomunikacyjna nie spełnia warunków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

5) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Organ administracji architektoniczno-budowlanej zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu informację o wszczęciu postępowania w sprawie pozwolenia na budowę dotyczącego realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, oraz informuje o tym postępowaniu w sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze właściwości tego organu. Do informacji stosuje się odpowiednio przepis art. 30a pkt 1.”;

6) w art. 42 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do budowy lub rozbiórki obiektów, dla których nie jest wymagane pozwolenie na budowę, z wyjątkiem budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a, 2b, 19, 19a i 20aa.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w pkt 19 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w art. 59a ust. 1;”;

2) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. 1. Województwo może zawrzeć z inwestorem umowę, na mocy której w zamian za realizację inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, związanej z zajęciem przez inwestora pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu

drogowego, ustali stawkę opłaty za zajęcie pasa drogowego w wysokości niższej niż określona w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 oraz z 2019 r. poz. 698 i 730). Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

2. Województwo ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej województwa oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze województwa komunikat o zamiarze zawarcia umowy. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, której realizacji przez inwestora oczekuje województwo, oraz informację o terminie, w jakim inwestorzy mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy.

3. Zawarcie umowy poprzedzają negocjacje z inwestorami, którzy zgłosili zainteresowanie jej zawarciem.

4. Zawarcie umowy nie może nastąpić przed upływem 30 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie zainteresowania jej zawarciem, wskazanego w komunikacie.

5. Umowa określa co najmniej:

1) rodzaj inwestycji wraz ze wskazaniem celu, któremu ma służyć jej zawarcie z punktu widzenia zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty;
2) sposób, miejsce i szczegółowe warunki realizacji inwestycji;
3) wysokość stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego w odniesieniu do umieszczanych w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej związanych z realizacją inwestycji.

6. Wysokość stawki opłaty, o której mowa w ust. 5 pkt 3, ustala się:

1) w oparciu o dane o przewidywanej liczbie metrów kwadratowych pasa drogowego zajętych przez urządzenia infrastruktury technicznej niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, umieszczane w pasie drogowym w związku z realizacją inwestycji;
2) w oparciu o dane o przewidywanych przychodach inwestora z realizowanej inwestycji w okresie 5 lat od jej zakończenia;
3) na poziomie umożliwiającym odzyskanie przez inwestora różnicy między przewidywaną wartością bieżącą netto inwestycji w terminie, o którym mowa w pkt 2, uwzględniającą obowiązek ponoszenia opłat za zajęcie pasa drogowego obliczonych według wysokości stawek opłat określonych w

uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, a przewidywaną wartością bieżącą netto inwestycji w tym terminie, uwzględniającą rozsądny zysk z inwestycji.

7. Umowa jest zawierana pod rygorem nieważności w formie aktu notarialnego.

8. Informacja o zawarciu umowy wraz z jej treścią podlega niezwłocznej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej województwa oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze województwa.

9. Do zmiany umowy stosuje się przepisy ust. 2–8.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 511) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w pkt 8 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w art. 50a ust. 1;”;

2) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. Powiat może zawrzeć z inwestorem umowę, na mocy której w zamian za realizację inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, związanej z zajęciem przez inwestora pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, ustali stawkę opłaty za zajęcie pasa drogowego w wysokości niższej niż określona w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 oraz z 2019 r. poz. 698 i 730). Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

2. Powiat ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej powiatu oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze powiatu komunikat o zamiarze zawarcia umowy. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, której realizacji przez inwestora oczekuje powiat, oraz informację o terminie, w jakim inwestorzy mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy.

3. Zawarcie umowy poprzedzają negocjacje z inwestorami, którzy zgłosili zainteresowanie jej zawarciem.

4. Zawarcie umowy nie może nastąpić przed upływem 30 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie zainteresowania jej zawarciem, wskazanego w komunikacie.

5. Umowa określa co najmniej:

1) rodzaj inwestycji wraz ze wskazaniem celu, któremu ma służyć jej zawarcie z punktu widzenia zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty;
2) sposób, miejsce i szczegółowe warunki realizacji inwestycji;
3) wysokość stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego w odniesieniu do umieszczanych w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej związanych z realizacją inwestycji.

6. Wysokość stawki opłaty, o której mowa w ust. 5 pkt 3, ustala się:

1) w oparciu o dane o przewidywanej liczbie metrów kwadratowych pasa drogowego zajętych przez urządzenia infrastruktury technicznej niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, umieszczane w pasie drogowym w związku z realizacją inwestycji;
2) w oparciu o dane o przewidywanych przychodach inwestora z realizowanej inwestycji w okresie 5 lat od jej zakończenia;
3) na poziomie umożliwiającym odzyskanie przez inwestora różnicy między przewidywaną wartością bieżącą netto inwestycji w terminie, o którym mowa w pkt 2, uwzględniającą obowiązek ponoszenia opłat za zajęcie pasa drogowego obliczonych według wysokości stawek opłat określonych w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, a przewidywaną wartością bieżącą netto inwestycji w tym terminie, uwzględniającą rozsądny zysk z inwestycji.

7. Umowa jest zawierana pod rygorem nieważności w formie aktu notarialnego.

8. Informacja o zawarciu umowy wraz z jej treścią, podlega niezwłocznej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej powiatu oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze powiatu.

9. Do zmiany umowy stosuje się przepisy ust. 2–8.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.[4)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Art. 122. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia,

---

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452, 1123 i 1211.

zróżnicowane dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i miejsc dostępnych dla ludności poprzez wskazanie:

1) zakresów częstotliwości pól elektromagnetycznych, dla których określa się parametry fizyczne, charakteryzujących oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko, do których odnoszą się poziomy pól elektromagnetycznych,
2) dopuszczalnych wartości parametrów fizycznych, o których mowa w pkt 1, dla poszczególnych zakresów częstotliwości, do których odnoszą się poziomy pól elektromagnetycznych

– mając na względzie właściwości fizyczne częstotliwości pól elektromagnetycznych oraz zapewnienie ochrony zdrowia publicznego.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz ministrem właściwym do spraw energii, określi, w drodze rozporządzenia, sposoby sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku poprzez wskazanie metod:

1) wyznaczania poziomów pól elektromagnetycznych, jeżeli w środowisku występują pola elektromagnetyczne, o których mowa w ust. 1, z różnych zakresów częstotliwości,
2) wykonywania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku dla poszczególnych zakresów częstotliwości, o których mowa w ust. 1

– mając na celu prawidłowe i obiektywne przeprowadzenie pomiarów poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku, odpowiednie do rodzajów instalacji, co do których sprawdzane jest dotrzymanie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.”;

2) w art. 122a:
   a) w ust. 1:
      – pkt 1 otrzymuje brzmienie:
        „1) bezpośrednio przed rozpoczęciem użytkowania instalacji lub urządzenia;”,
      – w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
        „3) każdorazowo w przypadku zmiany istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości skutkującej zmianami

w występowaniu miejsc dostępnych dla ludności w otoczeniu instalacji lub urządzenia – na pisemny wniosek właściciela lub zarządcy nieruchomości, na której nastąpiła ta zmiana.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pomiarów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie przeprowadza się, o ile ostatnie pomiary nie wykazały przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych na terenie objętym wnioskiem. O wynikach ostatnich pomiarów informuje się wnioskodawcę.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci elektronicznej wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów.”;

3) w art. 124 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego, ustalane według istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości.”;

4) w art. 152:

a) w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) sprawozdanie z wykonanych pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych, o których mowa w art. 122a ust. 1 pkt 1 lub 2.”,

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia może z urzędu, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4, oraz uprawnia zgłaszającego do rozpoczęcia eksploatacji instalacji.”,

c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokonać ponownego zgłoszenia instalacji, jeżeli zmiana wprowadzona w instalacji ma charakter istotnej zmiany lub w przypadku nierozpoczęcia eksploatacji instalacji przed upływem 12 miesięcy od dnia upływu terminu do wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4, albo od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa ust. 4b.”,

d) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Organ ochrony środowiska niezwłocznie przedkłada wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje zawarte w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 i 6 pkt 2, oraz informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1, dla instalacji objętych obowiązkiem zgłoszenia z uwagi na wytwarzanie pól elektromagnetycznych, dla których nie wniesiono sprzeciwu lub dla których wydano zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu.”,

e) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Zgłoszenia oraz informacje, o których mowa w ust. 1, 6 i 7a, dokonuje się lub przekazuje w postaci papierowej lub elektronicznej.”;

5) po art. 152a dodaje się art. 152b w brzmieniu:

„Art. 152b. 1. Organ ochrony środowiska udostępnia na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ następujące informacje o instalacjach wytwarzających pole elektromagnetyczne, objętych obowiązkiem zgłoszenia:

1) zgłoszenie, o którym mowa w art. 152 ust. 1 lub 6 pkt 2;
2) informacje, o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 1;
3) sprzeciw, o którym mowa w art. 152 ust. 4, a w przypadku jego braku zaświadczenie, o którym mowa w art. 152 ust. 4b;
4) uwagi, o których mowa w ust. 3, oraz odpowiedzi na wniesione uwagi, o których mowa w ust. 6.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia dokonania zgłoszenia, przedłożenia informacji, wniesienia sprzeciwu, upływu terminu do wniesienia sprzeciwu, wydania zaświadczenia, wniesienia uwag oraz odpowiedzi na uwagi.

3. Organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688) prowadząca działalność w zakresie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 6 lub 18 tej ustawy, lub osoba zamieszkała w gminie, na terenie której ma być lub jest eksploatowana instalacja, o której mowa w ust. 1, może wnieść do organu ochrony środowiska właściwego do przyjęcia zgłoszenia uwagi dotyczące okoliczności, o których mowa w art. 152 ust. 4a, wraz z ich szczegółowym uzasadnieniem uprawdopodabniającym zasadność ich wniesienia.

4. Uwagi, o których mowa w ust. 3, wnosi się w terminie 14 dni od dnia udostępnienia zgłoszenia lub informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

5. Treść uwag wniesionych w terminie przekazywana jest niezwłocznie prowadzącemu instalację lub użytkownikowi urządzenia, którego uwagi dotyczą.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 5, mogą wnieść za pośrednictwem organu właściwego do przyjęcia uwag odpowiedź na wniesione uwagi w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.”;

6) po art. 338a dodaje się art. 338b w brzmieniu:

„Art. 338b. Kto, będąc obowiązany do przekazywania wyników pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku, nie przekazuje ich w terminie określonym w art. 122a ust. 2, podlega karze grzywny.”;

7) w art. 342 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) eksploatuje instalację pomimo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 152 ust. 4, albo rozpoczyna eksploatację instalacji przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, chyba że wydano zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu;”,

b) w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie dotrzymuje dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 122 ust. 1.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz z 2019 r. poz. 60, 235, 730 i 1009) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w pkt 6 w lit. b:

a) w tiret dziesiąte skreśla się wyraz „oraz” i dodaje się przecinek,

b) po tiret dziesiąte dodaje się tiret jedenaste w brzmieniu:

„– Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do linii kolejowej o znaczeniu państwowym lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo ruchu kolejowego, oraz”;

2) w art. 50:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Warunek, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 4, stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu art. 61 ust. 1 pkt 4 nie stosuje się do inwestycji celu publicznego w przypadkach uzasadnionych potrzebami obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony granicy państwowej, a także do inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.”;

3) w art. 53 w ust. 4 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego – w odniesieniu do obszarów przyległych do linii kolejowej o znaczeniu państwowym;”;

4) w art. 61 uchyla się ust. 2a.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244 i 2340) w art. 15:

1) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) potrzebą realizacji inwestycji liniowych celu publicznego lub potrzebą realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na obszarze parku narodowego, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”;

2) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) realizacji inwestycji liniowych celu publicznego lub realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na obszarze rezerwatu przyrody, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”;

3) w ust. 7 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) uzasadnienie braku rozwiązań alternatywnych względem planowanego wariantu w przypadku realizacji inwestycji liniowych celu publicznego lub w przypadku realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na obszarze parku narodowego lub rezerwatu przyrody;”;

4) w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do inwestycji liniowych celu publicznego lub inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze

przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zezwolenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lub ust. 4 pkt 2, zastępuje się uzgodnieniem warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1a lub 1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630), odpowiednio z ministrem właściwym do spraw środowiska lub Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643, 730 i 1030) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 57 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 57a ust. 1, o ile realizacja takiego przyłącza jest niezbędna do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym zapewnienia przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.”;

2) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Dostawca usług może zawrzeć z użytkownikiem końcowym umowę obejmującą wyłącznie realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 2 pkt 27b lit. a, zwaną dalej „umową o realizację przyłącza telekomunikacyjnego”. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie stanowi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym również umowy o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

2. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

1) wysokości opłaty przyłączeniowej, ustalonej jako uzasadniona część kosztu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
2) technologii realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
3) fizycznego przebiegu przyłącza telekomunikacyjnego w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;

4) terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;

5) odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w szczególności odpowiedzialności dostawcy usług za niedotrzymanie terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;

6) okresu, na jaki została zawarta umowa, który nie może być dłuższy niż 60 miesięcy, oraz warunków jej rozwiązania;

7) sposobu uiszczenia opłaty przyłączeniowej.

3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

4. Do umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio art. 57 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 i 5.

5. W przypadku niedotrzymania przez dostawcę usług terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, użytkownik końcowy jest uprawniony do wypowiedzenia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

6. W razie skorzystania z prawa do wypowiedzenia umowy dostawcy usług nie przysługuje opłata przyłączeniowa, a część opłaty przyłączeniowej uiszczona przez użytkownika końcowego do dnia wypowiedzenia umowy podlega zwrotowi.

7. Dostawca usług, który oferuje możliwość zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, publikuje na swojej stronie internetowej regulamin świadczenia usług w zakresie realizacji tych przyłączy.”;

3) w art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6–8 lub 10–21, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać go nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie. Dostawca usług dostarcza regulamin na papierze lub innym trwałym nośniku wybranym przez abonenta spośród oferowanych przez dostawcę usług.”;

4) w art. 61 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany podać cennik do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie. Dostawca usług dostarcza cennik na papierze lub innym trwałym nośniku wybranym przez abonenta spośród oferowanych przez dostawcę usług.”;

5) w art. 123 uchyla się ust. 2e;

6) po art. 139 dodaje się art. 139a w brzmieniu:

„Art. 139a. 1. Jeżeli Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem ruchomych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może zawrzeć z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym umowę, zwaną dalej „umową inwestycyjną”, na mocy której w zamian za obniżenie opłaty, o której mowa w art. 183 ust. 1 lub w art. 185 ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny zrealizuje inwestycję zapewniającą pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze, na którym takie pokrycie nie jest wystarczające. Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

2. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE komunikat o zamiarze zawarcia umowy inwestycyjnej. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zapewniającej pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, określenie obszaru lub obszarów, których ma dotyczyć inwestycja, oraz informację o terminie, w jakim przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy inwestycyjnej.

3. Zawarcie umowy inwestycyjnej nie może nastąpić przed upływem 30 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie zainteresowania jej zawarciem.

4. Prezes UKE, zawierając umowę inwestycyjną, bierze pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i rozwój techniki telekomunikacyjnej.

5. Umowa inwestycyjna zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

1) rodzaju inwestycji wraz ze wskazaniem obszaru, na którym pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające i którego ma dotyczyć inwestycja;
2) sposobu, miejsca i warunków realizacji inwestycji przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;
3) harmonogramu realizacji inwestycji wraz ze wskazaniem terminu, od którego na wyznaczonym obszarze ma być zapewnione pokrycie zasięgiem ruchomych sieci telekomunikacyjnych wynikające z realizacji umowy;
4) wskazania rodzaju opłat podlegających obniżeniu, kwot obniżenia tych opłat odpowiadających łącznie ustalonej wartości inwestycji oraz okresu, którego to obniżenie dotyczy.

6. Umowa inwestycyjna jest zawierana pod rygorem nieważności w formie aktu notarialnego.

7. Informacja o zawarciu umowy inwestycyjnej wraz z treścią tej umowy podlega niezwłocznej publikacji na stronie podmiotowej BIP UKE.

8. Do zmiany umowy inwestycyjnej stosuje się przepisy ust. 2–7.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy publicznej w ramach umowy inwestycyjnej, kierując się koniecznością zachowania zgodności tych warunków i trybu z rynkiem wewnętrznym.”;

7) w art. 183 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy inwestycyjnej, o której mowa w art. 139a ust. 1.”;

8) w art. 185 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy inwestycyjnej, o której mowa w art. 139a ust. 1.”;

9) art. 186 otrzymuje brzmienie:

„Art. 186. 1. Opłaty, o których mowa w art. 183–185, są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa lub przychód Funduszu Szerokopasmowego.

2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu Szerokopasmowego stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 184 ust. 1 i art. 185 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.”;

10) w art. 206 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W sprawach, o których mowa w art. 139 niniejszej ustawy oraz w art. 17 i art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, można wszcząć i prowadzić jedno postępowanie, jeżeli dotyczą one tych samych stron i związane są z realizacją tej samej inwestycji.”;

11) w art. 209:

a) w ust. 1:

– pkt 9a otrzymuje brzmienie:

„9a) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 144c ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 144a lub art. 144b, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo decyzją,”,

– po pkt 12a dodaje się pkt 12b w brzmieniu:

„12b) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 139a ust. 1,”,

b) w ust. 1^1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”;

12) w art. 210:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął przychodu lub osiągnął przychód w wysokości nieprzekraczającej 500 000 zł, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia średni przychód osiągnięty przez podmiot w trzech kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej.

1b. W przypadku gdy podmiot nie osiągnął przychodu w okresie, o którym mowa w ust. 1a, lub gdy przychód podmiotu w tym okresie nie przekracza 500 000 zł, Prezes UKE może nałożyć na podmiot karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 15 000 zł.

1c. W przypadku gdy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary pieniężnej podmiot nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia przychodu za rok kalendarzowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia:

1) przychód osiągnięty przez podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym ten rok;

2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1a – średni przychód osiągnięty przez podmiot w trzech kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających ten rok; przepis ust. 1b stosuje się odpowiednio.

1d. W przypadku gdy podmiot powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE uwzględnia przychód osiągnięty przez te podmioty w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kara stanowi przychód Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu Szerokopasmowego środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Opłatę stałą w kwocie 40 zł pobiera się od wniosku o wpis służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

2. Opłatę stałą w kwocie 30 zł pobiera się od wniosku o wpis, o którym mowa w art. 30 ust. 5a ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 oraz z 2018 r. poz. 1118), oraz wniosku o wpis, o którym mowa w art. 33 ust. 3a tej ustawy.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056) w art. 38a:

1) w ust. 1 w pkt 1 uchyla się lit. h;

2) w ust. 2 w pkt 1 uchyla się lit. b.

Art. 14. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego lub inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.”;

2) w art. 77 w ust. 1 pkt 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;”.

Art. 15. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. poz. 2184) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) świadczenie szkole usług bezpieczeństwa teleinformatycznego, obejmujących ochronę przed szkodliwym oprogramowaniem, monitorowanie zagrożeń i

bezpieczeństwa sieciowego oraz przeciwdziałanie dostępowi do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla prawidłowego rozwoju uczniów;”;

2) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Operator OSE rozpoczyna świadczenie usług, o których mowa w art. 5 pkt 2 i 3 albo art. 6, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia zawarcia z organem prowadzącym szkołę albo dyrektorem szkoły, za zgodą tego organu, umowy o świadczenie tych usług.”;

3) w art. 8 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Operator OSE może korzystać z infrastruktury telekomunikacyjnej należącej do jednostek samorządu terytorialnego prowadzących działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 oraz z 2018 r. poz. 1118), lub korzystać z usług transmisji danych świadczonych przez te jednostki bez zachowania procedury, o której mowa w ust. 1.”;

4) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Operator OSE składa wniosek o udzielenie dotacji celowej do ministra właściwego do spraw informatyzacji na wezwanie tego ministra.

2. Wniosek dotyczy co najmniej 1 pełnego roku kalendarzowego i zawiera opis zadań planowanych do zrealizowania przez operatora OSE w okresie objętym wnioskiem wraz z uzasadnieniem ich celowości oraz oszacowanie wysokości środków niezbędnych do realizacji tych zadań w tym okresie.

3. Wniosek składa się najpóźniej w terminie 30 dni od dnia doręczenia operatorowi OSE wezwania ministra właściwego do spraw informatyzacji.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Dróg Samorządowych (Dz. U. poz. 2161 i 2383) w art. 5 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) kar pieniężnych, o których mowa w art. 39 ust. 3b i art. 40 ust. 2b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, nałożonych na zarządcę drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2–4 i ust. 5 tej ustawy;”.

Art. 17. 1. Projekt pierwszego planu finansowego Funduszu Szerokopasmowego sporządza jego dysponent w terminie 14 dni od dnia utworzenia Funduszu.

2. Projekt pierwszego planu finansowego Funduszu Szerokopasmowego podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni roboczych od dnia jego przekazania przez dysponenta tego Funduszu.

3. Zmiana pierwszego planu finansowego Funduszu Szerokopasmowego podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni roboczych od dnia jego przekazania przez dysponenta tego Funduszu. Do zmiany pierwszego planu finansowego Funduszu Szerokopasmowego nie stosuje się przepisu art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869).

Art. 18. 1. W przypadku, gdy w celu wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/899 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie wykorzystywania zakresu częstotliwości 470-790 MHz w Unii (Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, s. 131) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej cofnie lub zmieni decyzję przyznającą prawo do dysponowania częstotliwością z zakresu 470-790 MHz w służbie radiodyfuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, przyznając w decyzji prawo do dysponowania częstotliwością z zakresu 470-694 MHz w służbie radiodyfuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, podmiot, na rzecz którego została wydana prawomocna decyzja w sprawie przyznania prawa do dysponowania częstotliwością z zakresu 470-694 MHz, zwana dalej „decyzją rezerwacyjną”, może zwrócić się do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej o wydanie decyzji w sprawie obniżenia opłaty, o której mowa w art. 185 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11, ponoszonej przez ten podmiot w związku z decyzją rezerwacyjną w latach 2021–2023.

2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydając decyzję w sprawie obniżenia opłaty bierze pod uwagę wykazane przez podmiot, o którym mowa ust. 1, koszty związane ze zmianą lub cofnięciem rezerwacji częstotliwości z zakresu 470-790 MHz.

3. Wysokość obniżenia opłaty w danym roku nie może przekroczyć 50% opłaty, ponoszonej przez podmiot w związku z decyzją rezerwacyjną.

Art. 19. W latach 2021–2023 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przekazuje na rachunek Funduszu Szerokopasmowego środki pobrane z tytułu opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 185 ust. 1 ustawy

zmienianej w art. 11, w wysokości, o której mowa w art. 16a ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 pomniejszonej o kwoty wynikające z decyzji w sprawie obniżenia opłaty, o których mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 20. Podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przekazują informacje, o których mowa w art. 29 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, za rok 2019 według stanu na dzień 31 grudnia 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. oraz za rok 2020 według stanu na dzień 31 grudnia 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r.

Art. 21. Wniosek w sprawie zawarcia umowy złożony na podstawie art. 19 ust. 1 albo art. 30 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 i nierozpatrzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest rozpatrywany na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 albo art. 30 ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z wyjątkiem art. 21 ust. 2a i art. 30 ust. 5 pkt 4 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań odwoławczych dotyczących decyzji, o których mowa w ust. 1, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 23. 1. Do postępowań dotyczących decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań odwoławczych dotyczących decyzji, o których mowa w ust. 1, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 24. Do postępowań w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 33 ust. 2a tej ustawy, wszczętych i niezakończonych

przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. Przepisy art. 39a ust. 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się również do podmiotów, które zawarły umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. Do postępowań w sprawie ustalenia nowej wysokości opłaty za zajęcie pasa drogowego, o których mowa w art. 40f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 27. Do postępowań w sprawie pozwolenia na budowę, zatwierdzenia projektu budowlanego albo zgłoszenia budowy lub wykonywania robót budowlanych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym oraz przepisy ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. Do postępowań w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 29. Do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy został złożony wniosek o wydanie decyzji:

1) o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630) lub
2) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o której mowa w art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1474)

– stosuje się art. 39 ust. 6–6c ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 30. Do instalacji, o których mowa w art. 152 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, zgłoszonych właściwemu organowi ochrony środowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 31. Organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego dostosują, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wysokości stawek opłat określonych w uchwałach, o których mowa w art. 40 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 2, do ich wysokości ustalonych niniejszą ustawą, w przypadku gdy obowiązujące stawki są wyższe niż stawki maksymalne wprowadzane niniejszą ustawą.

Art. 32. 1. Nadleśniczy dostosuje treść warunków zapewnienia dostępu, o których mowa w art. 39b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, do wymagań określonych w art. 39b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Nadleśniczy po raz pierwszy przekazuje dyrektorowi regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych projekty umów, o których mowa w art. 39b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 33. Przepis art. 43a ustawy zmienianej w art. 12 stosuje się do wniosków o wpis w księdze wieczystej służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz wniosków o wpis, o którym mowa w art. 30 ust. 5a lub art. 33 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, złożonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 34. Kary, o których mowa w art. 29d ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1 oraz w art. 209 ust. 1 i 1^1 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nałożone do dnia 31 grudnia 2020 r., stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 35. Do wniosków o świadczenie usług, o których mowa w art. 7 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 15, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 15 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 36. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 29 ust. 7 i art. 29e ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 7 i art. 29e ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 1 stycznia 2022 r., i mogą być zmieniane;
2) art. 122 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 122 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 1 stycznia 2020 r.;

3) art. 152 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 152 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 8, jednak nie dłużej niż do dnia 1 stycznia 2021 r.

Art. 37. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia systemu, o którym mowa w art. 29g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 3 miesięcy przed dniem wdrożenia systemu określonym w tym komunikacie.

Art. 38. Minister właściwy do spraw informatyzacji w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokona przeglądu jej wpływu na sytuację społeczno-gospodarczą oraz przedstawi sprawozdanie z tego przeglądu do wiadomości Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Art. 39. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy wynosi 5 260 000 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi w:

1) 2019 r. – 0 zł;
2) 2020 r. – 4 316 000 zł;
3) 2021 r. – 0 zł;
4) 2022 r. – 236 000 zł;
5) 2023 r. – 0 zł;
6) 2024 r. – 236 000 zł;
7) 2025 r. – 0 zł;
8) 2026 r. – 236 000 zł;
9) 2027 r. – 0 zł;
10) 2028 r. – 236 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy lub ograniczeniu kosztów.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego jest minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 40. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 11 pkt 3 i 4, które wchodzą w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
2) art. 1 pkt 5, art. 8 pkt 7 lit. b i art. 11 pkt 9 i 12 lit. b i c, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.;
3) art. 1 pkt 11 lit. a, b tiret pierwsze i trzecie oraz lit. c w zakresie art. 29 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński